

*Fenger*, Stipendium for at undersøge tyske Skoleforhold og var efter Hjemkomsten Medudgiver af den ved Skolelærerindeeksamen avtoriserede Lærebog i Fysiologi, et Fag, der interesserede hende levende. I nogle Aar satte hun et meget stærkt og som altid virkningsfuldt Arbejde ind paa at skaffe Ferieophold og Klæder til Friskolebørnene.

Da kom den pinefulde Sygdom, der i lange Aar gjorde Livet til et Martyrium for hende. De Venner, der samledes om hende i disse Aar, fik Lejlighed til at beundre det Heltemod, hvormed hun kæmpede, saalænge Døden var »Fjenden«, og hendes Taalmod, da den kom til at staa for hende som »Befrieren«.

Det Billede, hendes Ungdomsvenner gemmer af hende, er sikkert igen meget forskelligt fra de senere Aars tunge Alvor. Thi sjælden er vist nogen traadt ind i Livet med mere romantisk, naiv Tro paa »det vidunderlige«, og maaske har heller ikke ret mange kunnet gøre det med saa megen Ret, som den indtagende unge Pige, hun var. Men trods hendes bevægelige og udefra let paavirkelige Sind, har vistnok ikke mange gennem Livets Omskiftelser bevaret deres Personlighed saa ubeskaaren som Marie Topsøe. Foruden det, at hun altid var Dame i Ordets fineste Bemærkelse, havde hun en ganske sjælden Evne, en Humor, der i smaat og stort gav hende en egen umiddelbar Overlegenhed. Den kunde blusse op og lyse over hendes Sygestue, og den gav hendes Undervisning en festlig Glans og gjorde det let for hende paa en Gang at disciplinere smukt og at tale til den enkelte. Hun var en af de ægte Perler blandt københavnske Lærerinder.

---

## Brev fra Finland.

Kvindesagsforeningen »Unionen« har givet Offenheden meget baade at tale om og tænke paa ved de Diskussionsmøder, som den sidste Vinter har foranstaltet.